

Analýza: 41. Křesťané a monarchie

Monarchie byla zodpovědnější za ponižování, zotročování a vyhlazování druhých ve jménu Boha než jakákoli jiná forma vlády. Monarchie vždy zahalovala své hrůzy do liturgie a jazyka.

Analýza

Křesťané a monarchie

Mark Wingfield zveřejnil na [Facebooku](#) dotaz, který si zaslouží hlubší pohled. Přemýšlel o evangelikální reakci na smrt královny Alžběty. A položil jednoduchou novinářskou otázku: Proč? Dovolím si částečnou odpověď.

Evangelikální podpora a obdiv královny Alžběty naznačuje hlubokou empatii a soucit. Projevy této podpory přitom skrývají temnější motivaci. Podpora monarchie jako instituce a královny jako vzorné ženy se mezi některými evangelikály cítí komfortně, protože monarchie žije na oběžné dráze jiných

slov – otroctví, kolonialismus, křesťanská rozpínavost na úkor původních obyvatel.

Z hesla „Bůh ochraňuj královnu“ se stává „Bůh ochraňuj náš způsob života“.

V době, kdy je monarchie pod tlakem a její budoucnost je nejistá, zažívají tito monarchičtí křesťané stejný strach, jaký mají z nahrazení menšinami a imigranty. Z hesla „Bůh ochraňuj královnu“ se stává „Bůh ochraňuj náš způsob života“.

Ironie zde nabývá na síle, protože evangelikálové jsou velmi statní jedinci. Požadují práva a dupou jako velký duch navštěvující nebe v příběhu CS Lewise.

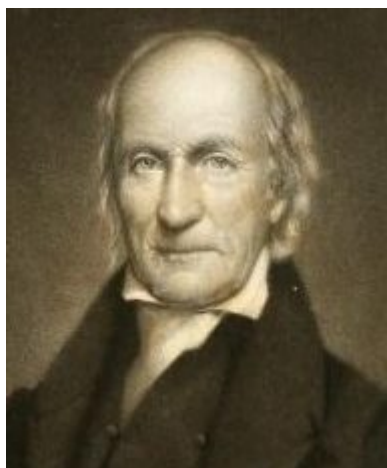
Když začala americká revoluce, baptisté se více než kterákoli jiná skupina spojili za věc nezávislosti. Demografické studie podle denominací ukázaly, že v každé válce se baptisté vždy více přihlásili do boje, než jiní. „Bojující baptisté“ jsou spojená slova, která působí přirozeně.

A je tu svoboda. Pokud něco představuje baptistickou cestu, pak je to svoboda, zejména v záležitostech duše.

Když jsem byl ordinován ve venkovském baptistickém sboru, řekli mi, že jsem baptista, a proto jsem si mohl myslet své vlastní myšlenky, samostatně vykládat Písmo a mluvit, co si myslím, že Bůh chce, abych řekl. Bože, jak mi chybí ty dny.

“Pokud něco představuje baptistický způsob víry, pak je to svoboda, zejména v záležitostech duše.”

Nyní je pravděpodobnější, že kazatelé opustí svou službu, protože zarytí političtí členové sborů obtěžují, zastrašují, obviňují a propouštějí kazatele za to, že řekli svůj názor. Ale baptistickým způsobem víry byla vždy svoboda.

John Leland

Isaac Backus a John Leland, dvojice baptistických kazatelů, pomohli vytvořit první dodatek americké ústavy. Baptisté jsou nyní zrádci této základní svobody. Bez svobodumilovných baptistů a kongregacionalistů by Spojené státy americké nikdy nevznikly.

Baptisté se časem dostali na špatný konec hole. Bylo to hrozné období před rokem 1860, kdy se naše kazatelny plnily „biblickými“ obranami otroctví. Baptisté na jihu v roce 1845 trvali na tom, že otroctví je vůlí Boží, a stali se jižními baptisty.

"A powerful and painful song of hope in our dance with mortality."—Cornel West

THE
CROSS
AND THE
LYNCHING
TREE

JAMES H. CONE

Mnoho jižních baptistů se ve velkém počtu pokusili udržet segregaci v národě tím, že se postavili proti zákonu o občanských právech. Dnes se objevilo několik „jakýchsi“ omluv za otroctví a segregaci, ale baptisté stále nejméně ze všech souhlasí s knihou *Kříž a lynčovací strom* od Jamese Conea.

Mezi lety 1880 a 1940 zemřelo více než 5000 afroamerických mužů, žen a dětí v rukou [lynčovacích davů](#).

Bílí křesťané tvořili mnoho nebo dokonce většinu těchto lynčovacích davů.

James H. Cone, teolog a zakladatel černošské teologie osvobození, napsal knihu *The Cross and the Lynching Tree*, která vyšla v roce 2011.

Zamýšlí se nad paradoxem amerického křesťanství a krutým násilím lynčování a přirovnává kříž a ukřižování Krista k lynčování v první polovině 20. století.

Ironie stranou, někteří evangelikálové vidí královnu Alžbětu jako symbol dalšího „ztraceného případu“. Kdykoli evangelikálové sáhnou po symbolech, je v kuchyni vždy nepořádek, protože veškeré náčiní jsou nože a vidličky doslovnosti. Míchání metafor a chybných symbolů je pro některé evangelikály stejně přirozené jako KKK (Ku-Klux-Klan) používající kříž.

KKK vzali kříž, znamení Božího utrpení, obětní lásky a proměnili jej v symbol strachu. Oblékli si bílé kápě, vjeli do sousedství, zasadili někomu na dvůr velký dřevěný kříž a zapálili ho.

Monarchie byla zodpovědnější za ponižování, zotročování a vyhlazování druhých ve jménu Boha než jakákoli jiná forma vlády.

Vždy buďte podezřívaví vůči evangelikálům, kteří používají metafory. „Královna Alžběta“ představuje monarchii a monarchie byla zodpovědnější za ponižování, zotročování a vyhlazování druhých ve jménu Boha než jakákoli jiná forma vlády.

Když se evangelikálové chopí politické moci, přitahují je autoritářské formy vlády stejně jako Trumpa k Putinovi a Orbánovi. V těchto dnech je ve baptistických vodách něco, co narušilo kdysi velkou víru.

Evangelikálové se vzdalují dojemného prohlášení Thomase Jeffersona:

„Považujeme tyto pravdy za samozřejmé, že všichni lidé jsou stvořeni sobě rovni, že jsou obdařeni svým Stvořitelem jistými nezcizitelnými právy, mezi něž patří Život, Svoboda a honba za štěstím.“

Nyní se evangelikálové více zajímají o politickou moc, která by z nich udělala krále a královny práv ostatních – zejména žen, Afroameričanů, gayů a přistěhovalců.

Pokud byste četli kázání o božském právu králů z dřívějšího století a kázání z roku 1845 podporující otroctví jako Bohem určené, slova by se lišila, ale obsah by se shodoval. V obou těchto monstrózních obviněních žije stejné iracionální trvání na autoritářství.

Thomas Helwys

Cožpak si baptisté už nepamatují naléhavý hlas Thomase Helwyse vyzývajícího anglického krále Jakuba: *„Vždyť lidské náboženství k Bohu je mezi Bohem a jimi samotnými. Král za to neodpovídá. Ani král nesmí být soudcem mezi Bohem a lidmi. Ať jsou to heretici, Turci, Židé nebo cokoli jiného, pozemské moci nepřísluší je v nejmenší míře trestat. To je našemu Pánu, králi, zjevné z Písma.“*

Není divu, že Helwyse nemohl král James vystát. Koneckonců, král Jakub jasně řekl, že: *„Stát MONARCHIE je nejvyšší věcí na zemi: Neboť králové nejsou jen BOŽÍMI poručníky na zemi a sedí na BOŽÍM trůnu, ale dokonce i samotným BOHEM jsou nazýváni BOHOVÉ.“*

Myšlenka božského práva králů má hlubokou historii. Ale tato myšlenka nemá Boží podporu.

I nyní si někteří evangelikálové přejí mít božské právo vládnout ostatním. Současné propuknutí

křesťanského nacionalismu (nejen v Americe) má kořeny v předchozích hnutích, jako byl dominionismus.

Dominionisté věří, že člověk musí dobýt a podmanit si instituce, jako je vláda, obchod a média, aby nastolil Ježíšův návrat. Mnozí věří v křesťanskou teokracii vlády. Je to další verze božského práva králů.

Božské právo králů, dokonce i dobrotivých králů, končí dehumanizací. Toto je konverzace, která se rodí celá staletí.

David Livingston Smith v knize *Méně než člověk* poukazuje na to, že „Evropané v 18. století přijali určitý typ dehumanizace, ale stejně tak Athéňané během čtvrtého století před Kristem, Germáni ve 30. a 40. letech 20. století a kmeny Eipo Nová Guinea.”

Kamkoli lidé přijdou, aby kazili životní prostředí při hledání bohatství, zem pláče krví z posměchu. Dominikánský misionář jménem Bartolome de Las Casas napsal o španělském pustošení během koloniálního období: „Nelítostně ničili (Indiány) jako ovce v ohradě.” Říká také: „Mezi Španěly bylo obecným pravidlem... být mimořádně krutý, aby tvrdé a hořké zacházení zabránilo Indům odvážit se považovat se za lidské bytosti.”

Willie James Jennings při vyprávění o první aukci na prodej Afričanů v Portugalsku tvrdí, že nejdůležitější částí události 8. srpna 1444 byl rituál.

„Tento rituál byl hluboce křesťanský. Princ Jindřich podle svých nejhlubších křesťanských instinktů nařídil, aby se desátek dával Bohu prostřednictvím církve. Byli předáni dva černí chlapci, jeden do hlavního kostela v Lagosu a další do františkánského kláštera na Cape Saint Vincent. Princ také tvrdil, že jeho motivací byla ‚spása duše pohanů‘.”

Královský kronikář Zurara vypráví o rituálu zajetí a dražby otroků. Překvapivě popisuje scénu v kajicné modlitbě:

„Ó, nebeský Otče, který svou mocnou rukou, beze změny své božské podstaty, řídíš celou nekonečnou společnost svého Svatého města a ovládáš všechny revoluce vyšších světů, rozdělena do devíti sfér, což činí trvání věků dlouhými nebo krátkými podle toho, jak se ti to líbí – modlím se, aby mé slzy nekřivily mé svědomí; protože to není jejich náboženství, ale jejich lidskost, co nutí mě plakat lítostí nad jejich utrpením.

A pokud ta hrubá zvířata se svými bestiálními pocity přirozeným instinktem chápou utrpení svého druhu, co bys chtěl, aby moje lidská přirozenost udělala, kdybys viděl před mýma očima tu ubohou společnost?

Monarchie vždy zahalovala své hrůzy do liturgie a jazyka.

Monarchie vždy zahalovala své hrůzy do liturgie a jazyka. Jazyk byl vždy společníkem impéria. Ten, kdo ovládá metafory, vládne světu. Všechny výšivky zlata a parády nikdy nemohou zakrýt krev prolitou na této planetě ve jménu monarchií, které schválily kolonialismus, otroctví.

Nikdy neztrácejte ze zřetele brutální realitu, že podpora kolonialismu ze strany monarchie je hluboce spjata s problémy rasismu a represivní ekonomické praxe. V celém lidstvu je nějaké prastaré

faraonovo zlo.

Na světě jsou všechny důvody truchlit nad smrtí královny Alžběty. Naše sympatie a soucit se právem vztahuje ke královské rodině.

To neznamená, že bychom nyní měli být nějakými křesťany, kteří se pokoušejí používat symbol královské moci k prosazování svých protisvobodných a antidemokratických sklonů vládnout nám ostatním.

Křesťané měli vždy jiný hlas – hlas, který mluví k moci, hlas pravdy. Od Mojžíše, který mluvil pravdu k moci, po Pavla, který mluvil pravdu Agrippovi, až po Ježíše, který mluvil pravdu Caesarovi.

Vždy existuje protipravda, že moc není božsky ustanovena a že monarchie, diktatura, vláda jednoho muže a autoritářské vlády jsou vždy špatné. Jak to Foucault jasně viděl:

„Válka, která jde pod úroveň pořádku a míru, válka, která podkopává naši společnost a rozděluje ji na binární režim, je v podstatě rasová válka.“

Truchlím s evangelikály nad smrtí královny Alžběty, ale také truchlím pro evangelikály v jejich bludech o tom, že mají právo diktovat nám ostatním.

Rodney Kennedy

[Baptist News Global](#)

Rodney W. Kennedy

Rodney W. Kennedy

Rodney W. Kennedy v současnosti slouží jako dočasný kazatel Emmanuel Freiden Federated Church v Schenectady, NY, a jako instruktor kázání Palmer Theological Seminary. Je autorem devíti knih, včetně nově vydané *The Immaculate Mistake*, o tom, jak evangelikáni křesťané porodili Donalda Trumpa.

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)